MUTNJAKOVIĆ 608

J. M. M.

muzej) u Prištini (1974). – Svoje istraživanje utjecaja bioničkih znanosti na je bio formiran od arheol. građe iz kninske okolice. Više puta je mijenjao arhitekturu i urbanizam primjenjuje u projektima za pojedinačne građevine: naziv (Muzej hrvatskih spomenika, Muzej starina, Muzej hrvatskih starina; Omladinski dom u Zagrebu (1966); stambena naselja u Zagrebu (1965), Bratislavi (1966), Osijeku (1983) te gradska središta u Tel Avivu (1963, s A. Srnecom), Zagrebu (1969), južnom Zagrebu (1971), Osijeku (1983, s B. Mutnjakovićem, B. Kaminski, D. Kišom). U projektima za obiteljsku vilu u Hollywoodu (1964), stambeno naselje » Urbmobil« u Luxembourgu (1966), crkvu Sv. Petra u Splitu (1970), lebdeću kuću Terra 2 u Wrocławu (1981), obiteljsku kuću u Reggio Emiliji (1989), stambeno naselje u Milwaukeeju (1990) te paviljon u Veneciji (1991) primjenjuje spoznaje o utjecajima kinetičkih čimbenika na oblikovanje građevina i gradova. - Bavi se scenografijom (E. Kishon, Sve same varalice, Zagreb 1964; A. Cesarec, Careva kraljevina, Zagreb 1974) i filmskim scenarijima (suautor filmova o Sikstu V, 1993. i V. Kovačiću, 1994. te autor filma o L. Vranjaninu, 1994). Objavljuje eseje u stručnim časopisima (» Arhitektura«, » Čovjek i prostor«, » Dometi«, » Forum«), knjige iz područja didaktike, teorije i povijesti arhitekture; uredio više zbornika (Kornelije Budinich, 1984; Slavoluk Sergijevaca, 1989). - Samostalno izlagao u Zagrebu (1969, 1975).

theater, Zagreb 1968; Drago Ibler, Arhitektura, 1976, 158-159; Pismo magistru Lucijanu Vranjaninu, Forum, 1979, 6; Josip Pičman, ČIP, 1981, 4-5; Biourbanizam, Rijeka 1982; Centri kulture, domovi kulture i društveni domovi u SR Hrvatskoj (s I. Rogićem), Zagreb 1984; National and University Library of Kosovo, Architecture and Urbanism (Tokio), 1987, 2; Endemska arhitektura, Osijek 1987; Tercijarni grad, Osijek 1988; Vyzov gravitacii, Arhitektura i stroiteljstvo Rossii (Moskva), 1990, 6; Energetska arhitektura Konstantina Meljnikova, ČIP, 1990, 12; Pismo Jurju Dalmatincu, Forum, 1991, 11-12; Ranorenesansni grad, Zagreb 1991; Vojvodska palača u Urbinu, Zagreb 1992; Sretan grad, Zagreb 1993. LIT.: M. Tafuri, Razionalismo critice e nuovo utopismo, Casabella (Milano), 1964, 239. Koščević, Vizionarski projekti Andrije Mutnjakovića, 15 dana, 1969, 1. Poslijeratna arhitektura u Hrvatskoj, ŽU, 1969, 10. - A. Pasinović, Ideja utopija, vizija arhitekta Andrije Mutnjakovića, Arhitektura urbanizam (Beograd), 1970. J. S. Lebedev. Bionika i gorod buduščego, Moskva 1973. – Z. Corak, Vječni teror neba, ŽU, 1974. 21. – S. Müller, TERRA I, Projekt (Varšava), 1975, 4. – U. Kultermann, Zeigenössische Architectur in Osteuropa, Köln 1985. - E. Položaj, Biourbanizm Andrii Mutnjakoviča, Arhitektura SSSR (Moskva), 1989, 1-2. - G. Thompson, Library Buildings, London 1989.

Maroević, Zagrebačka arhitektura osamdesetih godina, Radovi IPU, 1992, 16. – F.

Vukić, Laurana kao pouka, Slobodna Dalmacija, 13. II. 1993.

BIBL.: Umjetnost i arhitektura, ČIP, 1958, 80 – 81; Znate li stanovati, Zagreb 1964; Varaski

MUTVORAN, prapov. gradinsko naselje i utvrđeni srednjovj. grad u J Istri. Fortifikacijskoj arhitekturi pripadaju zidine (na mjestima izravno na prapov. kiklopskim zidinama) s porušenom kulom i glavnim ulazom, koji ima troja vrata. Na području današnjega groblja nađeni su fragmenti ranoromaničke skulpture i ranosrednjovi, grobovi. Župna crkva Sv. Marije Magdalene u središtu naselja romanička je građevina (druga pol. XIII. st.) dvoranskoga tipa s tri pravokutne upisane apside na sjev. strani, presvođene bačvastim svodovima. Zvonik je smješten uz crkvu. Ispred naknadno zazidana ulaza u zap. apsidu postavljena je skulpturalno ukrašena kamena gotička kustodija, izvorno polikromirana, iz 1431; pročelje crkve je renesansno. U mjestu se nalazi više kuća s renesansnim pročeljima i arhit. detaljima.

LIT.: G. Caprin, L'Istria nobilissima, II, Trst 1907, str. 25-26. - B. Schiavuzzi, Attraverso l'agro colonico di Pola, Atti e memorie SIASP, 1908, 24, str. 110–111. – *Isti*, Momorano, ibid., 1914, 1. – *B. Marušić*, Istarska grupa spomenika sakralne arhitekture s upisanom apsidom, Histria archaeologica, 1974, 1-2, str. 35-37. - V. Ekl, Gotičko kiparstvo u Istri, Br. Ma. i R.

MUZEJ HRVATSKIH ARHEOLOŠKIH SPOMENIKA (Split). Otvoren 24. VIII. 1893. u Kninu kao Prvi muzej hrvatskih spomenika, koji MUZEJ HRVATSKIH ARHEOLOŠKIH SPOMENIKA U SPLITU



današnji naziv od 1955). Utemeljitelj i dugogodišnji predsjednik Muzeja bio je L. Marun. God. 1933-42. i 1946-77. Muzej je vodio S. Gunjača koji je u II. svj. r. sačuvao muzejske predmete i dao ih ilegalno prenijeti u Sinj. Muzej je 1947. smješten u Klis, a 1948. u Split. Današnja zgrada Muzeja (projekt M. Kauzlarića) sagrađena je 1976, otvorena 25. VII. 1978. Muzejski fundus ima jedinstvenu vrijednost i značenje za hrv. povijest i kulturu; obuhvaća bogatu spomeničku građu iz VII-XV. st. nađenu u S i srednjoj Dalmaciji: kamene spomenike s pleternim i figuralnim ukrasom, ostacima natpisa i imenima hrv. narodnih vladara (krstionica kneza Višeslava, oko 800; sarkofag kraljice Jelene, X. st.; ciboriji, dijelovi oltarnih pregrada i dr.), potom oružje, ostruge, nakit (naušnice), novac, kućni pribor te nekoliko stećaka iz XII - XIV. st. Muzej od 1894. izdaje časopis » Starohrvatska prosvjeta«.

LIT.: S. Gunjača, Kratak osvrt na prilike i rad muzeja u Kninu, SHP, 1949, 1. - Muzej hrvatskih arheoloških spomenika, Split-Vodič, Split 1979. M. Kruhek, Muzej starohrvatskih arheoloških spomenika u Splitu, Vijesti MK, 1981, 4.

MUZEJI I GALERIJE. Umjetnički su se predmeti u srednjem vijeku čuvali u riznicama crkava (osobito stolnih crkava u Zagrebu, Splitu, Zadru, Dubrovniku), budući da se još nije znalo za muzeje. U doba renesanse humanisti D. Papalić i M. Marulić uredili su 1510. u Splitu lapidarij ant. spomenika iz Solina (Salone). Knezovi Zrinski imali su u XVII. st. u svojim dvorcima Novoj Kraljevici i Čakovcu mramorne kipove, slike, sagove, vrijednu knjižnicu i oružarnicu. Zagrebački biskup Aleksandar Mikulić (1688-94) kupio je za Zagrebačku biskupiju zbirku grafike i crteža od slov. skupljača J. W. Valvasora (uz visoku cijenu od 3000 forinti). Pisac i tiskar P. Ritter Vitezović držao je 1694-1706. na Markovu trgu u Zagrebu »musaeum« ali nije poznato da li je osim knjiga bila izložena kakva muzejska zbirka. Polihistor I. Aletin (1670-1743) u Dubrovniku skupio je prirodoslovnu i numizmatičku zbirku te osnovao vlastiti muzej. Nadbiskup Pacific Bizza otvorio je 1750. u Splitu prvi javni muzej (Museum Spalatinum archiepiscopale) s građom iz Solina. Liječnik Antun Danielli Tomasoni osnovao je 1770. u Zadru svoj muzej raznovrsnih starina i prirodnih rariteta, a sličan je privatni muzej imao i polihistor I. L. Garagnin (1764 – 1841) u Trogiru. Sve veće zanimanje za klasične starine dovelo je do utemeljenja nekoliko lapidarija po Istri (Pula 1802, Vodnjan, Buzet, Labin, Osor), Arheološkoga muzeja u Splitu 1820 (za koji je sagrađena 1821. prva muzejska zgrada u Hrvatskoj), Arheološkoga muzeja u Zadru 1830, arheol. zbirke i lapidarija u franjevačkome samostanu u Sinju (1860).

Snažniji razvitak muzeja u nas počinje hrv. narodnim preporodom. Na prijedlog Lj. Gaja osn. je 1836. Narodni muzej u Zagrebu koji je darovima domoljuba otvoren za javnost 1846. Slijede Domorodni (danas Dubrovački) muzej u Dubrovniku 1872, Gradski muzej (Muzej Slavonije) u Osijeku 1877, Gradski muzej u Poreču 1884, Gradski muzej (danas Pomorski i povijesni muzej Hrvatskog primorja) u Rijeci 1889.

U drugoj pol. prošloga st. utemeljuju se specijalizirani muzeji: u Zagrebu nastojanjem I. Kršnjavoga i Društva umjetnosti Muzej za umjetnost i obrt 1880, a donacijom đakovačkoga biskupa J. J. Strossmayera Hrvatskoj (tada Jugoslavenskoj) akademiji znanosti i umjetnosti Strossmayerova galerija starih majstora 1884. U Kninu je L. Marun 1893. otvorio Prvi muzej hrvatskih spomenika (danas Muzej hrvatskih arheoloških spomenika u Splitu). Nakon više preustroja zagrebačkoga Narodnoga muzeja, od nekadašnjih njegovih odjela nastali su Hrvatski prirodoslovni muzej, Arheološki muzej i Hrvatski povijesni muzej. U Zagrebu je Hrvatski pedagoško-književni zbor osnovao 1901. Hrvatski školski muzej, a Hrvatsko društvo umjetnosti 1902. Modernu galeriju (djela hrv. likovne umjetnosti XIX. i XX. st.). God. 1902. osn. je Gradski muzej (od 1949. Arheološki muzej Istre) u Puli, 1907. Muzej grada Zagreba, 1910. Pokrajinski muzej za narodni obrt i umjetnost (danas Etnografski muzej) u Splitu i Creski muzej u Cresu.

Između dvaju svj. r. na poticaje pojedinaca i raznih društava osnivaju se Etnografski muzej u Zagrebu 1919, Prirodoslovni muzej u Splitu 1924, Muzej Požeške kotline u Požegi 1924, Muzej grada Šibenika 1925, Gradski muzej u Varaždinu 1925, Prirodoslovni muzej 1924, Pomorski muzej 1925. Galerija umjetnina 1931. u Splitu, Muzej Brodskog Posavlja u Slavonskome Brodu 1934, Zavičajni muzej u Varaždinskim Toplicama